

NEDJELJNA ČITANJA

Izl 19, 2-6a; Ps 100, 2-3.5; Rim 5, 6-11; Mt 9, 36-10, 8

Isus u današnjem evanđeoskom odlomku nastoji odgovoriti na potrebe svoga puka. Problem koji se pojavljuje je taj što nema pravih pastira koji bi bili na raspolaganju Bogu s nakanom da svoje poslanje vrše s Božjim autoritetom i na Božji način. Osim pastirskog problema, možebitan je i problem povjerenog naroda koji se ne da voditi već odnos s Bogom svode isključivo na privatni odnos, zanemarujući činjenicu da je Bog providio vjerodostojan način odnosa između sebe i svoga puka. Isus traži rješenje za potrebe puka i odgovor na njihovo potraživanje, jer je radnika malo, a žetva velika. Nije smisao i cilj poslati bilo koga u žetvu, jer se nekvalificiranim radnikom može napraviti više štete nego koristi. Zato je vrlo bitno da se moli od gospodara žetve da on svojim duhom nadahnjuje one koji će prihvaćati poslanje te ga revno i dosljedno vršiti. Isus šalje svoje učenike dajući im poslanje i ovlast da ga mogu ispuniti. Ne vrše ga oni svojom snagom, mudrošću i sposobnošću, već Božjom mudrošću i njegovim vodstvom. Svaki pastir treba imati odlike koje imaju apostoli koje je izabrao Isus, a koji su primili vlast nad nečistim dusima, da ih izgone i da liječe svaku nemoć i bolest u narodu. A da bi u tome uspio, istinski se pastir treba odlikovati čistoćom duše kako bi drugima prenio čistoću Božju. To može samo onaj tko daje sebe očistiti i biti Bogu potpuno na raspolaganju. Jedino svećenik koji dopušta Kristu da mu bude uzor, učitelj i vodič, uspješno privodi duše Bogu sabirući ih u njegovu žitnicu. Ne preostaje nam drugo nego moliti gospodara žetve da pošalje kvalitetnih, Bogu ugodnih i odanih radnika u žetvu svoju kako bi ovaj svijet čistili od nečistih duhova i sveg zla koje čovjeka udaljava od njegovog cilja te kako bi Božji puk vodili putem spasenja.